

СИНТЕЗОВАНИЙ ТЕКСТ

БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ ПРО ВИКОНАННЯ ЗАХОДІВ, ЯКІ СТОСУЮТЬСЯ УГОД ПРО ОПОДАТКУВАННЯ, З МЕТОЮ ПРОТИДІЇ РОЗМИВАННЮ БАЗИ ОПОДАТКУВАННЯ ТА ВИВЕДЕННЮ ПРИБУТКУ З-ПІД ОПОДАТКУВАННЯ ТА КОНВЕНЦІЇ МІЖ УРЯДОМ УКРАЇНИ І УРЯДОМ КОРОЛІВСТВА ТАЇЛАНД ПРО УНИКНЕННЯ ПОДВІЙНОГО ОПОДАТКУВАННЯ ТА ЗАПОБІГАННЯ ПОДАТКОВИМ УХИЛЕННЯМ СТОСОВНО ПОДАТКІВ НА ДОХОДИ

Загальне застереження до синтезованого тексту

У цьому документі представлений синтезований текст щодо застосування Конвенції між Урядом України та Урядом Королівства Таїланд про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи, підписаної 10 березня 2004 року (далі – Конвенція), з урахуванням змін, внесених відповідно до Багатосторонньої Конвенції про виконання заходів, які стосуються угод про оподаткування, з метою протидії розмиванню бази оподаткування та виведенню прибутку з-під оподаткування, підписаної Україною 23 липня 2018 року та Королівством Таїланд 09 лютого 2022 року (далі – Багатостороння Конвенція).

Документ підготовлений на основі позиції України в рамках Багатосторонньої Конвенції, наданої Депозитарію після ратифікації 08 серпня 2019 року, та позиції Королівства Таїланд в рамках Багатосторонньої Конвенції, наданої Депозитарію після ратифікації 31 березня 2022 року. Ці позиції в рамках Багатосторонньої Конвенції підлягають змінам, передбаченим у Багатосторонній Конвенції. Зміни, внесені до позицій в рамках Багатосторонньої Конвенції, можуть змінити вплив Багатосторонньої Конвенції на цю Конвенцію.

Єдиною метою цього документа є полегшення розуміння застосування Багатосторонньої Конвенції до Конвенції, і він не є джерелом права. Автентичні юридичні тексти Конвенції та Багатосторонньої Конвенції мають переважну силу і залишаються юридичними текстами, що підлягають застосуванню.

Положення Багатосторонньої Конвенції, які застосовуються до положень Конвенції, зазначені в таблицях по тексту цього документа в контексті відповідних положень Конвенції. Таблиці, що містять положення Багатосторонньої Конвенції, загалом були вставлені відповідно до порядку положень Модельної податкової конвенції ОЕСР в редакції 2017 року.

Зміни до тексту положень Багатосторонньої Конвенції були внесені для забезпечення відповідності термінології, що використовується в Багатосторонній Конвенції, та термінології, що використовується в Конвенції (термін «Угода про оподаткування, на яку поширюється дія цієї Конвенції» змінено на «Конвенція», а «Договірні юрисдикції» – на «Договірні Держави») з метою полегшення розуміння положень Багатосторонньої Конвенції. Зміни до термінології покликані покращити тлумачення документа та не змінюють зміст положень Багатосторонньої Конвенції.

У всіх випадках посилання на положення Конвенції чи на Конвенцію слід розуміти як посилання на Конвенцію з урахуванням змін відповідно до положень Багатосторонньої Конвенції за умови, що такі положення Багатосторонньої Конвенції набрали чинності.

Посилання:

Автентичний юридичний текст Багатосторонньої Конвенції та Конвенції можна знайти за посиланнями:

Багатостороння Конвенція:

<https://www.oecd.org/tax/treaties/multilateral-convention-to-implement-tax-treaty-related-measures-to-prevent-BEPS.pdf>

Конвенція, опублікована Україною:

https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/764_003#Text

Конвенція, опублікована Королівством Таїланд:

<https://www.rd.go.th/english/766.html>

Позиція України в рамках Багатосторонньої Конвенції, яка надана Депозитарію після ратифікації 08 серпня 2019 року, та позиція Королівства Таїланд у рамках Багатосторонньої Конвенції, яка надана Депозитарію після ратифікації 31 березня 2022 року, знаходяться на сайті Депозитарію Багатосторонньої Конвенції (ОЕСР): <http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>.

Набрання положеннями Багатосторонньої Конвенції чинності:

Положення Багатосторонньої Конвенції, що застосовуються до цієї Конвенції, не набирають чинності в ті самі дати, що і початкові положення Конвенції. Кожне з положень Багатосторонньої Конвенції може набрати чинності в різні дати залежно від видів податків (податки, утримані у джерела, чи інші податки, що стягуються) та рішень, прийнятих Україною та Королівством Таїланд в їхніх позиціях в рамках Багатосторонньої Конвенції.

Дати передачі на зберігання ратифікаційних грамот: 08 серпня 2019 року для України та 31 березня 2022 року для Королівства Таїланд.

Набрання Багатосторонньою Конвенцією чинності: 01 грудня 2019 року для України та 01 липня 2022 року для Королівства Таїланд.

Якщо інше не зазначено деінде в цьому документі, положення Багатосторонньої Конвенції, що застосовуються до Конвенції, набирають чинності:

- стосовно податків, утриманих у джерела, на суми, сплачені або зараховані нерезидентам, якщо подія, що спричиняє такі податки, відбувається 01 січня або після 01 січня 2023 року; та

- стосовно всіх інших податків, для податків, що стягуються Договірною Державою у податкових періодах, які починаються з 01 січня або після 01 січня 2023 року.

**КОНВЕНЦІЯ МІЖ УРЯДОМ УКРАЇНИ І УРЯДОМ КОРОЛІВСТВА ТАЇЛАНД ПРО
УНИКНЕННЯ ПОДВІЙНОГО ОПОДАТКУВАННЯ ТА ЗАПОБІГАННЯ
ПОДАТКОВИМ УХИЛЕННЯМ СТОСОВНО ПОДАТКІВ НА ДОХОДИ**

Уряд (Кабінет Міністрів) України і Уряд Королівства Таїланд,

~~[ЗАМІНЕНО пунктом 1 статті 6 Багатосторонньої Конвенції] [бажаючи укласти Конвенцію про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи,]~~

Пункт 1 статті 6 Багатосторонньої Конвенції, що стосується наміру усунути подвійне оподаткування, замінює текст преамбули Конвенції:

**СТАТТЯ 6 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – МЕТА УГОДИ ПРО
ОПОДАТКУВАННЯ, НА ЯКУ ПОШИРЮЄТЬСЯ ДІЯ ЦЬОЇ КОНВЕНЦІЇ**

Маючи намір усунути подвійне оподаткування стосовно податків, на які поширюється дія *[цього Конвенції]*, без створення можливостей для повного звільнення від оподаткування або зменшення оподаткування шляхом податкового ухилення або уникнення (у тому числі, шляхом неправомірного використання угод з метою отримання пільг, передбачених *[Конвенцією]*, задля отримання непрямой вигоди резидентами третіх юрисдикцій),

домовились про таке:

**Стаття 1
ОСОБИ, НА ЯКИХ ПОШИРЮЄТЬСЯ ДІЯ КОНВЕНЦІЇ**

Дія цієї Конвенції поширюється на осіб, які є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

**Стаття 2
ПОДАТКИ, НА ЯКІ ПОШИРЮЄТЬСЯ ДІЯ КОНВЕНЦІЇ**

1. Дія цієї Конвенції поширюється на податки на доходи, що стягуються від імені Договірної Держави або її політико-адміністративних підрозділів, або місцевих органів влади, незалежно від способу їх стягнення.
2. Податками на дохід вважаються всі податки, що справляються із загальної суми доходу або з елементів доходу, включаючи податки на доходи від відчуження рухомого чи нерухомого майна, податки на загальну суму заробітної плати або платні, сплачуваних підприємствами, а також податки на приріст капіталу.
3. Існуючими податками, на які поширюється дія цієї Конвенції, зокрема, є:
 - a) у випадку Таїланду:
 - (i) податок на прибуток;
 - (ii) податок на доходи від нафти
 (далі - "тайський податок");
 - b) у випадку України:
 - (i) податок на прибуток підприємств;
 - (ii) податок з доходів фізичних осіб
 (далі - "український податок").
4. Дія цієї Конвенції поширюється також на будь-які ідентичні або подібні за змістом податки, які стягуються після дати підписання цієї Конвенції, в доповнення до або замість

існуючих податків. Компетентні органи Договірних Держав повідомляють один одного про істотні зміни, що відбулися в їх відповідних податкових законодавствах.

Стаття 3 ЗАГАЛЬНІ ВИЗНАЧЕННЯ

1. Для розуміння цієї Конвенції, якщо із контексту не випливає інше:
 - a) термін "Таїланд" означає територію Королівства Таїланд, включаючи морські території, морське дно та надра, щодо яких Королівство Таїланд має суверенні права або юрисдикцію відповідно до міжнародного права;
 - b) термін "Україна" при використанні в географічному значенні означає територію України, її континентальний шельф і її виключну (морську) економічну зону, включаючи будь-яку іншу територію за межами територіальних вод України, яка відповідно до міжнародного права визначається або може бути в подальшому визначена як територія, в межах якої можуть здійснюватись права України стосовно морського дна, надр та їх природних ресурсів;
 - c) терміни "Договірна Держава" і "друга Договірна Держава" означають залежно від контексту Україну або Таїланд;
 - d) термін "особа" означає фізичну особу, компанію і будь-яке інше об'єднання осіб, яке розглядається як організація з метою оподаткування;
 - e) термін "компанія" означає будь-яку юридичну особу або будь-яку організацію, що розглядається з метою оподаткування як юридична особа;
 - f) термін "компетентний орган" означає:
 - (i) у випадку Таїланду - Міністра фінансів або його повноважного представника;
 - (ii) у випадку України - Міністерство фінансів України або його повноважного представника;
 - g) терміни "підприємство Договірної Держави" та "підприємство другої Договірної Держави" означають відповідно підприємство, що керується резидентом Договірної Держави, та підприємство, що керується резидентом другої Договірної Держави;
 - h) термін "міжнародне перевезення" означає будь-яке перевезення морським або повітряним судном, що експлуатується підприємством Договірної Держави, крім випадків, коли морське або повітряне судно експлуатується виключно між пунктами в другій Договірній Державі;
 - i) термін "національна особа" означає:
 - (i) будь-яку фізичну особу, яка має громадянство Договірної Держави;
 - (ii) будь-яку юридичну особу, товариство, асоціацію та будь-яку іншу особу, що одержує свій статус за чинним законодавством Договірної Держави;
 - j) термін "податок" залежно від контексту означає український або тайський податок.
2. При застосуванні положень цієї Конвенції в будь-який час Договірною Державою будь-який термін, не визначений у Конвенції, якщо з контексту не випливає інше, має те значення, яке надається йому на той момент законодавством цієї Держави щодо податків, на які поширюється дія цієї Конвенції, причому будь-яке значення, яке надається за чинним

податковим законодавством цієї Держави, превалює над значенням, яке надається цьому терміну за іншими законами цієї Держави.

Стаття 4 РЕЗИДЕНТ

1. Для розуміння цієї Конвенції термін "резидент однієї Договірної Держави" означає будь-яку особу, яка за законодавством цієї Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі місця проживання, постійного місця перебування, місця реєстрації, місця управління, або іншого аналогічного критерію, а також включає цю Державу, будь-який її політико-адміністративний підрозділ або місцевий орган влади. Цей термін водночас не включає особу, яка підлягає оподаткуванню в цій Державі, лише стосовно доходів із джерел у цій Державі.

2. Якщо відповідно до положень пункту 1 фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її статус визначається згідно з такими правилами:

- a) вона вважається резидентом тієї Держави, де вона має постійне житло; якщо вона має постійне житло в обох Державах, вона вважається резидентом тієї Держави, де вона має більш тісні особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);
- b) якщо Держава, в якій вона має центр життєвих інтересів, не може бути визначена або коли вона не має постійного житла в жодній з Держав, вона вважається резидентом тієї Держави, де вона звичайно проживає;
- c) якщо вона звичайно проживає в обох Державах або коли вона звичайно не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом тієї Держави, національною особою якої вона є;
- d) якщо вона є національною особою обох Держав або жодної з них, то компетентні органи Договірних Держав прагнуть вирішити це питання за взаємною згодою.

3. Якщо відповідно до положень пункту 1 особа, що не є фізичною особою, є резидентом обох Договірних Держав, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, в якій вона зареєстрована. Якщо особа за вищезазначеним критерієм все ще є резидентом обох Договірних Держав, тоді вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де розміщений її фактичний керівний орган. Якщо Держава, в якій розміщений її фактичний керівний орган, не може бути визначена, тоді компетентні органи Договірних Держав вирішують це питання за взаємною згодою.

Стаття 5 ПОСТІЙНЕ ПРЕДСТАВНИЦТВО

1. Для розуміння цієї Конвенції термін "постійне представництво" означає постійне місце діяльності, через яке повністю або частково здійснюється комерційна діяльність підприємства.

2. Термін "постійне представництво", зокрема, включає:

- a) місце управління;
- b) філіал;
- c) офіс;
- d) фабрику;
- e) майстерню;
- f) установку або будівлю для розвідки природних ресурсів;

- g) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр або будь-яке інше місце видобутку природних ресурсів;
 - h) склад або іншу споруду, що використовується як торгова точка.
3. Термін "постійне представництво" також включає:
- a) будівельний майданчик, будівельний, установочний чи складальний об'єкт або пов'язану з ними наглядову діяльність, якщо такий майданчик, об'єкт або діяльність існують протягом періоду або періодів у сукупності більше, ніж 9 місяців;

Пункт 1 статті 14 Багатосторонньої Конвенції застосовується та замінює положення цієї Конвенції:

СТАТТЯ 14 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – РОЗДІЛЕННЯ КОНТРАКТІВ

1. З єдиною метою визначення того, чи було перевищено період, зазначений у [підпункті а пункту 3 статті 5 цієї Конвенції],

a) якщо підприємство [Договірної Держави] здійснює діяльність в іншій [Договірній Державі] у місці, яке є будівельним об'єктом, проектом будівництва, проектом інсталяції або іншим конкретним проектом, зазначеним у [підпункті а пункту 3 статті 5 Конвенції] або здійснює наглядову діяльність у зв'язку з цим об'єктом, і ця діяльність здійснюється протягом одного або декількох періодів, які в сукупності перевищують 30 днів, не перевищуючи періоду, зазначеного у [підпункті а пункту 3 статті 5 Конвенції]; і

b) якщо пов'язані види діяльності здійснюються в цій іншій [Договірній Державі] на (або, якщо відповідне положення [Конвенції] застосовується до наглядової діяльності, у зв'язку з) тому самому будівельному об'єкті, проекті будівництва або інсталяції або в іншому місці, визначеному у [підпункті а пункту 3 статті 5 Конвенції], протягом різних періодів, кожен з яких перевищує 30 днів, одним або декількома підприємствами, що тісно пов'язані з першим підприємством,

ці різні періоди додаються до сукупного періоду часу, протягом якого перше підприємство здійснює діяльність на цьому будівельному об'єкті, проекті будівництва або інсталяції або в іншому місці, вказаному у [підпункті а пункту 3 статті 5 Конвенції].

b) надання послуг, включаючи консультаційні послуги, резидентом однієї з Договірних Держав через найманих робітників або інший персонал, але тільки якщо діяльність такого характеру триває в рамках одного і того ж або пов'язаного з ним об'єкта в другій Договірній Державі протягом періоду або періодів, які складають у сукупності більше, ніж 6 місяців у будь-якому дванадцятимісячному періоді.

4. **[ЗАМІНЕНО пунктом 2 статті 13 Багатосторонньої Конвенції]** [Незважаючи на попередні положення цієї статті, термін "постійне представництво" не розглядається як такий, що включає:

- a) — використання споруд виключно з метою зберігання, показу або доставки товарів чи виробів, що належать підприємству;
- b) — складування запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою зберігання або показу чи доставки;
- c) — складування запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою переробки іншим підприємством;

- d) ~~утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збирання інформації для підприємства;~~
- e) ~~утримання постійного місця діяльності виключно з метою здійснення для підприємства будь-якої іншої діяльності, яка має підготовчий або допоміжний характер;~~
- f) ~~утримання постійного місця діяльності виключно для здійснення будь-якої комбінації видів діяльності, перелічених у підпунктах від а) до е), за умови, що сукупна діяльність постійного місця діяльності, яка виникає внаслідок такої комбінації, має підготовчий або допоміжний характер.]~~

Пункт 2 статті 13 Багатосторонньої Конвенції замінює пункт 4 статті 5 Конвенції:

**СТАТТЯ 13 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ШТУЧНЕ УНИКНЕННЯ
СТАТУСУ ПОСТІЙНОГО ПРЕДСТАВНИЦТВА ШЛЯХОМ ВИКЛЮЧЕНЬ,
ПЕРЕДБАЧЕНИХ ДЛЯ ОКРЕМИХ ВИДІВ ДІЯЛЬНОСТІ
(Варіант А)**

Незалежно від положень [статті 5 Конвенції], термін «постійне представництво» вважається таким, що не охоплює:

- a) види діяльності, безпосередньо вказані в [пункті 4 статті 5 Конвенції], як види діяльності, які вважаються такими, що не засновують постійне представництво, незалежно від того, чи таке виключення зі статусу постійного представництва залежить від підготовчого або допоміжного характеру діяльності, чи ні;
- b) підтримання постійного місця ведення діяльності, виключно з метою продовження для підприємства будь-якого виду діяльності, не зазначеного у підпункті a);
- c) підтримання постійного місця ведення діяльності, виключно для поєднання видів діяльності, зазначених у підпунктах a) і b);

за умови, що така діяльність, або, у випадку, коли застосовується підпункт c), загальна діяльність постійного офісу має підготовчий або допоміжний характер.

Пункт 4 статті 13 Багатосторонньої Конвенції застосовується до пункту 4 статті 5 цієї Конвенції зі змінами, внесеними пунктом 2 статті 13 Багатосторонньої Конвенції:

[Стаття 5 Конвенції, зі змінами, внесеними пунктом 2 статті 13 Багатосторонньої Конвенції], не застосовується до постійного місця ведення діяльності, яке використовується або підтримується підприємством, якщо це підприємство або підприємство, що тісно пов'язане з ним, здійснює комерційну діяльність у цьому самому місці або в іншому місці цієї [Договірної Державі] і:

- a) це місце або інше місце засновує постійне представництво для даного підприємства або підприємства, яке тісно з ним пов'язане, згідно із положеннями [статті 5 Конвенції]; або
- b) загальна діяльність, що є результатом поєднання видів діяльності, які здійснюються двома підприємствами в одному й тому самому місці, або одним і тим самим підприємством чи підприємствами, тісно пов'язаними між собою, у двох місцях, не має підготовчого або допоміжного характеру,

за умови, що комерційна діяльність, здійснювана цими двома підприємствами на одному і тому самому місці, або одним і тим самим підприємством або підприємствами, тісно

пов'язаними між собою, у двох місцях, являє собою взаємопов'язані функції, які є частиною цілісної ділової операції.

5. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2, якщо особа, інша ніж агент з незалежним статусом, до якого застосовується пункт 7, діє в Договірній Державі від імені підприємства другої Договірної Держави, то це підприємство розглядається як таке, що має постійне представництво у першій згаданій Державі, якщо така особа:

- a) ~~[ЗАМІНЕНО пунктом 1 статті 12 Багатосторонньої Конвенції] [має і звичайно використовує у першій згаданій Державі повноваження укладати контракти від імені підприємства, якщо її діяльність не обмежується купівлею товарів або виробів для підприємства; або]~~

Пункт 1 статті 12 Багатосторонньої Конвенції замінює підпункт а пункту 5 статті 5 цієї Конвенції:

**СТАТТЯ 12 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ШТУЧНЕ УНИКНЕННЯ
СТАТУСУ ПОСТІЙНОГО ПРЕДСТАВНИЦТВА ШЛЯХОМ ДОГОВОРІВ КОМІСІЙ
ТА ПОДІБНИХ СТРАТЕГІЙ**

Незважаючи на положення [статті 5 Конвенції], але з урахуванням [пункту 2 статті 12 Багатосторонньої Конвенції], коли особа діє в [Договірній Державі] від імені підприємства і, діє таким чином, систематично укладає контракти або систематично відіграє основну роль, що призводить до укладення контрактів, які регулярно укладаються без внесення підприємством суттєвих змін, і ці контракти:

- a) укладені від імені підприємства; або
- b) стосуються передачі права власності або надання права на використання майна, яким володіє це підприємство або яким це підприємство має право користуватися; або
- c) стосуються надання послуг цим підприємством,

це підприємство вважається таким, що має постійне представництво в цій [Договірній Державі] по відношенню до будь-яких видів діяльності, які ця особа здійснює для підприємства, за винятком тих випадків, коли такі види діяльності здійснювалися підприємством через постійне місце ведення діяльності цього підприємства, розташоване в цій [Договірній Державі], не будуть призводити до того, що постійне місце ведення діяльності буде вважатися постійним представництвом згідно з визначенням постійного представництва, що міститься в [статті 5 Конвенції].

- b) не має такого повноваження, але звичайно утримує в першій згаданій Державі запаси товарів або виробів, що належать підприємству, з яких вона здійснює регулярні поставки цих товарів чи виробів резидентам цієї Держави від імені підприємства.

6. Незважаючи на попередні положення цієї статті, страхова компанія Договірної Держави, за винятком випадку перестраховування, вважатиметься такою, що має постійне представництво в другій Державі, якщо вона отримує страхові внески на території цієї другої Держави чи страхує в ній від ризиків через найманого робітника або через представника, який не є агентом з незалежним статусом, в межах значення пункту 7.

7. ~~[ЗАМІНЕНО пунктом 2 статті 12 Багатосторонньої Конвенції] [Підприємство Договірної Держави не розглядається як таке, що має постійне представництво в другій Договірній Державі, лише якщо воно здійснює підприємницьку діяльність у цій другій Державі через брокера, комісіонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за~~

умови, що ці особи діють у межах своєї звичайної діяльності. Однак, якщо діяльність такого агента здійснюється повністю або майже повністю від імені цього підприємства або від імені цього підприємства та інших підприємств, які контролюються ним або мають контрольний пакет акцій в ньому, він не буде розглядатись як агент із незалежним статусом в межах значення цього пункту.]

Пункт 2 статті 12 Багатосторонньої Конвенції замінює пункт 7 статті 5 цієї Конвенції:

**СТАТТЯ 12 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ШТУЧНЕ УНИКНЕННЯ
СТАТУСУ ПОСТІЙНОГО ПРЕДСТАВНИЦТВА ШЛЯХОМ ДОГОВОРІВ КОМІСІЙ
ТА ПОДІБНИХ СТРАТЕГІЙ**

[*Пункт 1 статті 12 Багатосторонньої Конвенції*] не застосовується, якщо особа, яка діє в [Договірній Державі] від імені підприємства іншої [Договірної Держави], здійснює комерційну діяльність в першій згаданій [Договірній Державі] як незалежний агент і діє для підприємства у рамках своєї звичайної діяльності. Однак, якщо особа діє виключно або майже виключно від імені одного або декількох підприємств, з якими вона тісно пов'язана, ця особа не вважається незалежним агентом у межах значення цього пункту по відношенню до будь-якого такого підприємства.

8. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює чи контролюється компанією, що є резидентом другої Договірної Держави або яка здійснює комерційну діяльність у цій другій Державі (або через постійне представництво або будь-яким іншим чином), сам по собі не перетворює одну з цих компаній у постійне представництво другої.

Пункт 1 статті 15 Багатосторонньої Конвенції застосовується до положень цієї Конвенції:

**СТАТТЯ 15 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ВИЗНАЧЕННЯ ОСОБИ, ТІСНО
ПОВ'ЯЗАНОЇ З ПІДПРИЄМСТВОМ**

Для цілей положень [статті 5 Конвенції] особа є тісно пов'язаною з підприємством, якщо, з урахуванням усіх відповідних фактів і обставин, одна з них має контроль над іншою або обидві знаходяться під контролем одних і тих самих осіб або підприємств. У будь-якому випадку особа вважається тісно пов'язаною з підприємством, якщо бенефіціарна частка участі особи в іншій особі безпосередньо або опосередковано складає більш ніж 50 відсотків (або, якщо йдеться про компанію, більш ніж 50 відсотків загальної кількості голосів і вартості акцій компанії або 50 відсотків акціонерного капіталу компанії), або якщо бенефіціарна частка участі іншої в особі та в підприємстві безпосередньо або опосередковано складає більш ніж 50 відсотків (або, якщо йдеться про компанію, більш ніж 50 відсотками загальної кількості голосів і вартості акцій компанії або 50 відсотків акціонерного капіталу компанії).

**Стаття 6
ДОХОДИ ВІД НЕРУХОМОГО МАЙНА**

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від нерухомого майна (включаючи дохід від сільського або лісового господарства), яке знаходиться у другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Термін "нерухоме майно" повинен мати значення, яке він має у законодавстві Договірної Держави, в якій знаходиться це майно. Цей термін повинен у будь-якому випадку включати майно, допоміжне щодо нерухомого майна, худобу і обладнання, використовувані в сільському, лісовому і рибному господарстві, права, до яких застосовуються положення загального права щодо земельної власності, узуфрукт нерухомого майна і права на змінні або фіксовані платежі як компенсація за розробку або право на розробку мінеральних запасів, джерел та інших природних ресурсів; морські, річкові і повітряні судна не розглядаються як нерухоме майно.
3. Положення пункту 1 застосовуються також до доходів, одержуваних від прямого використання, здачі в оренду або використання в будь-якій іншій формі нерухомого майна.
4. Положення пунктів 1 і 3 також застосовуються до доходів від нерухомого майна підприємства і до доходів від нерухомого майна, що використовується для здійснення незалежних особистих послуг.

Стаття 7

ПРИБУТОК ВІД ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується тільки у цій Державі, якщо тільки підприємство не здійснює комерційної діяльності у другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво. Якщо підприємство здійснює комерційну діяльність, як зазначено вище, прибуток підприємства може оподатковуватися в другій Державі, але тільки в тій частині, яка стосується цього постійного представництва.
2. З урахуванням положень пункту 3, якщо підприємство однієї Договірної Держави здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво, то в кожній Договірній Державі до такого постійного представництва відноситься прибуток, який воно могло б одержати, якби було окремим та самостійним підприємством, зайнятим такою ж або аналогічною діяльністю в таких же або аналогічних умовах, і діяло в повній незалежності від підприємства, постійним представництвом якого воно є.
3. При визначенні прибутку постійного представництва допускається віднімання витрат, понесених для цілей постійного представництва, включаючи управлінські та загальноадміністративні витрати, як у Державі, де розташоване постійне представництво, так і в будь-якому іншому місці. Однак такі витрати не дозволяються стосовно будь-яких сум, що сплачуються (інакше, ніж покриття витрат, що дійсно мали місце) постійним представництвом головному офісу підприємства або будь-якому з його інших підрозділів як роялті, гонорар або інші подібні платежі за користування патентами або іншими правами, або як комісійні за надані особливі послуги чи за управління, чи, за винятком банків, як проценти за позичку, надану постійному представництву. Таким же чином при визначенні прибутку постійного представництва не повинні братися до уваги суми, що сплачуються (інакше, ніж покриття витрат, що дійсно мали місце) постійному представництву головним офісом підприємства або будь-яким з його інших підрозділів як роялті, гонорари або інші подібні виплати за використання патентів або інших прав, або як комісійні за особливі послуги чи за управління, або, за винятком банків, як проценти за позику, надану головному офісу підприємства або будь-якому з його інших підрозділів.
4. У тій мірі, в якій в Договірній Державі прийнято визначати прибуток, що стосується постійного представництва, на базі визначеного процентного відношення від валового доходу підприємства чи постійного представництва або на базі пропорційного розподілу загальної суми прибутків підприємства між його різними підрозділами, ніщо в пункті 2 не перешкоджатиме цій Договірній Державі визначати оподатковувані прибутки таким

способом, як це диктується практикою; обраний спосіб, однак, повинен бути таким, щоб його результати відповідали принципам, які містяться в цій статті.

5. Ніякий прибуток не відноситься до постійного представництва на основі простої закупки постійним представництвом товарів або виробів для підприємства.

6. Для розуміння попередніх пунктів прибуток, що відноситься до постійного представництва, визначається щороку одним і тим самим способом, якщо тільки немає достатньої і вагомої причини для зміни.

7. Якщо прибуток включає види доходів, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Конвенції, положення цих статей не зачіпаються положеннями цієї статті.

Стаття 8 МІЖНАРОДНІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ

1. Доходи або прибутки, одержані підприємством Договірної Держави від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях, оподатковуються лише в цій Державі.

2. Незважаючи на положення пункту 1, доходи або прибутки, одержані підприємством Договірної Держави від експлуатації морських суден у міжнародних перевезеннях, можуть також оподатковуватися в другій Договірній Державі, в якій вони виникають, та у відповідності із законодавством цієї Держави, але податок, що стягується в цій другій Державі, зменшується на 50%.

3. Положення пунктів 1 і 2 також застосовуються до доходів або прибутків від участі у пулі, спільному підприємстві чи міжнародному транспортному агентстві.

Стаття 9 АСОЦІЙОВАНІ ПІДПРИЄМСТВА

1. Якщо:

- а) підприємство Договірної Держави прямо або опосередковано бере участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства другої Договірної Держави, або
- б) одні й ті самі особи прямо чи опосередковано беруть участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства однієї Договірної Держави і підприємства другої Договірної Держави

і в кожному випадку між двома підприємствами в їх комерційних та фінансових взаємовідносинах створюються або встановлюються умови, відмінні від тих, які мали б місце між незалежними підприємствами, тоді будь-які доходи або прибутки, які могли б бути нараховані одному з них, але з причин наявності цих умов не були йому нараховані, можуть бути включені до доходів або прибутків цього підприємства і відповідно оподатковані.

2. Якщо одна Договірна Держава включає в прибутки підприємства цієї Держави і відповідно оподатковує прибутки, за якими підприємство другої Договірної Держави було оподатковано в цій другій Державі, і прибутки, таким чином включені, є прибутками, які були б нараховані підприємству першої згаданої Держави, якби умови взаємовідносин між двома підприємствами були б умовами, які існують між незалежними підприємствами, тоді ця друга Держава зробить відповідні поступки в сумі податку, що стягується в ній з цих прибутків згідно з податковим законодавством цієї другої Держави. При визначенні такої поправки повинні бути розглянуті інші положення цієї Конвенції, а компетентні органи Договірних Держав консультуватимуться один з одним у разі необхідності.

Стаття 10 ДИВІДЕНДИ

1. Дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом однієї Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.
2. Однак такі дивіденди можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач, що фактично має право на дивіденди є резидентом другої Договірної Держави, то податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати:
 - а) 10% валової суми дивідендів, якщо право на дивіденди фактично має компанія (на відміну від товариства), яка володіє прямо принаймні 25% капіталу компанії, що сплачує дивіденди;
 - б) 15% валової суми дивідендів у всіх інших випадках.

Спосіб застосування цих обмежень визначається за взаємною домовленістю компетентними органами Договірних Держав.

Цей пункт не стосується оподаткування прибутку компанії, з якого виплачуються дивіденди.

3. Термін "дивіденди" в цій статті означає дохід від акцій, від користування акціями або користування правами, акцій підприємств гірничодобувної промисловості, акцій засновників або інших прав, які не є борговими зобов'язаннями, що дають право на участь у прибутку, так само як і дохід від інших корпоративних прав, який підлягає такому ж оподаткуванню, як дохід від акцій відповідно до законодавства тієї Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибуток.
4. Положення пунктів 1 і 2 не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на дивіденди, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташоване в ній постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої в ній постійної бази, і холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до таких постійного представництва або постійної бази. В такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14.
5. Якщо компанія, яка є резидентом однієї Договірної Держави, одержує прибуток або доходи з другої Договірної Держави, ця друга Держава може не стягувати будь-яких податків на дивіденди, що сплачуються компанією, за винятком, коли ці дивіденди сплачуються резиденту цієї другої Держави, або якщо холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до постійного представництва або постійної бази, розташованих у цій другій Державі, і з нерозподіленого прибутку не стягуються податки на нерозподілений прибуток, навіть якщо дивіденди сплачуються або нерозподілений прибуток складається повністю або частково з прибутку або доходу, що утворюються у такій другій Державі. Ніщо в цьому пункті не вважається таким, що перешкоджає Договірній Державі стягувати податок на прибуток, відповідно до законодавства цієї Держави, з розподілу прибутків постійним представництвом, розташованим в ній.

Стаття 11 ПРОЦЕНТИ

1. Проценти, що виникають в одній Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.
2. Однак такі проценти можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач, що фактично має

право на проценти, є резидентом другої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати:

- a) 10% від загальної суми процентів у разі, якщо проценти, що виникають в одній Договірній Державі і сплачуються за будь-яким кредитом, наданим банком або будь-якою іншою фінансовою організацією другої Договірної Держави, включаючи інвестиційні та ощадні банки, а також страховими компаніями;
- b) 15% від загальної суми процентів у всіх інших випадках.

Спосіб застосування цих обмежень визначається за взаємною домовленістю компетентними органами Договірних Держав.

3. Незважаючи на положення пункту 2, проценти, що виникають у Договірній Державі і які отримує Уряд другої Договірної Держави, її політико-адміністративний підрозділ або місцевий орган влади, центральний банк цієї другої Договірної Держави або будь-яка інша фінансова організація, яка створена і якою володіє Уряд другої Договірної Держави з метою активізації торгівлі та інвестицій, або резидент другої Договірної Держави стосовно боргових зобов'язань, забезпечених гарантією або застрахованих Урядом цієї другої Договірної Держави, місцевим органом влади, центральним банком другої Договірної Держави або будь-якою іншою фінансовою організацією, яка створена і якою володіє Уряд другої Договірної Держави з метою активізації торгівлі та інвестицій, звільняються від оподаткування в першій згаданій Договірній Державі.

4. Для розуміння пункту 3, терміни "центральний банк" та "фінансова організація, яка створена і якою володіє Уряд другої Договірної Держави з метою активізації торгівлі та інвестицій" означають відповідно:

- a) у випадку Таїланду:
 - (i) Банк Таїланду;
 - (ii) Експортно-імпортний банк Таїланду;
 - (iii) Урядовий ощадний банк;
 - (iv) організації, які знаходяться у повному володінні Уряду Таїланду або будь-якого місцевого органу влади, які в подальшому можуть бути узгоджені між компетентними органами Договірних Держав;
- b) у випадку України:
 - (i) Національний Банк України;
 - (ii) Державний експортно-імпортний банк України;
 - (iii) організації, які знаходяться у повному володінні Уряду України або будь-якого місцевого органу влади, які в подальшому можуть бути узгоджені між компетентними органами Договірних Держав.

5. Термін "проценти" в цій статті означає дохід від боргових вимог будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення і незалежно від володіння правом на участь у прибутках боржника, і зокрема дохід від урядових цінних паперів і дохід від облігацій чи боргових зобов'язань, включаючи премії та винагороди, що сплачуються стосовно таких цінних паперів, облігацій та боргових зобов'язань, а також дохід, що прирівнюється до доходу від грошової позики відповідно до податкового законодавства Договірної Держави, в якій виникає дохід.

6. Положення пунктів 1 і 2 не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на проценти, яка є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають проценти, через розташоване там постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там

постійної бази, і боргова вимога, на підставі якої сплачуються проценти, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14.

7. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є резидент цієї Держави. Проте, якщо особа, що сплачує проценти, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво чи постійну базу, у зв'язку з якими виникла заборгованість, за якою сплачуються проценти, і витрати зі сплати цих процентів несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі проценти виникають у Державі, в якій знаходиться постійне представництво або постійна база.

8. Якщо з причин особливих відносин між платником і особою, яка фактично має право на проценти, або між ними обома і будь-якою іншою особою, сума сплачуваних процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує суму, яка була б погоджена між платником і особою, яка фактично має право на одержання процентів, при відсутності таких відносин, положення цієї статті застосовуються тільки до останньої згаданої суми. У такому разі надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

9. ~~[ЗАМІНЕНО пунктом 1 статті 7 Багатосторонньої Конвенції] [Положення цієї статті не застосовуються, якщо головною метою або однією з головних цілей будь-якої особи, що має відношення до утворення або передачі боргової вимоги, стосовно якої сплачуються проценти, є одержання переваг цієї статті шляхом цього утворення або передачі.]~~

Пункт 1 статті 7 Багатосторонньої Конвенції замінює пункт 9 статті 11 цієї Конвенції:

**СТАТТЯ 7 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ПОПЕРЕДЖЕННЯ
ЗЛОВЖИВАНЬ ПОЛОЖЕННЯМИ ДОГОВОРУ
(Положення про тест основної мети)**

Незважаючи на будь-які положення [Конвенції], пільга, передбачена [Конвенцією], не надається стосовно виду доходу, якщо існують підстави зробити висновок, з урахуванням усіх відповідних фактів та обставин, що одержання цієї пільги було однією з основних цілей будь-яких домовленостей або операцій, які прямо або опосередковано призвели до цієї пільги, якщо не було визначено, що надання цієї пільги за цих обставин буде відповідати цілі і задачі відповідних положень [Конвенції].

**Стаття 12
РОЯЛТІ**

1. Роялті, які виникають в одній Договірній Державі і знаходяться у володінні резидента другої Договірної Держави, що фактично має право на роялті, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі роялті можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо фактичний власник роялті є резидентом другої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 15% від валової суми роялті.

3. Термін "роялті" в цій статті означає платежі будь-якого виду, що одержуються як відшкодування за користування чи за надання права на користування будь-яким авторським правом на літературні твори, твори мистецтва або науки, включаючи комп'ютерні програми, кінематографічні фільми, позастудійне віщання, фільми, плівки або інші засоби використання

або репродукції у зв'язку з радіомовленням чи телебаченням, будь-який патент, торгову марку, дизайн або модель, план, таємну формулу або процес, або за користування чи надання права на користування промисловим, комерційним або науковим обладнанням, або за інформацію, що стосується промислового, комерційного, управлінського, технічного або наукового досвіду.

4. Положення пунктів 1 і 2 не застосовуються, якщо фактичний власник роялті, який є резидентом однієї Договірної Держави, проводить підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають роялті, через розташоване там постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази і право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, дійсно пов'язані з цим постійним представництвом чи постійною базою. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або 14.

5. Вважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо платником є резидент цієї Держави. Проте, якщо особа, що сплачує роялті, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має у Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникло зобов'язання сплатити роялті, і витрати по сплаті цих роялті несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі роялті виникають у Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

6. Якщо з причин особливих відносин між платником і фактичним власником, або між ними обома і будь-якою іншою особою, сума роялті, яка відноситься до використання, права або інформації, на підставі яких вони сплачуються, перевищує суму, яка була б узгоджена між платником і фактичним власником за відсутністю таких відносин, положення цієї статті застосовуватимуться тільки до останньої згаданої суми. У цьому разі надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

7. ~~[ЗАМІНЕНО пунктом 1 статті 7 Багатосторонньої Конвенції] [Положення цієї статті не застосовуються, якщо головною метою або однією з головних цілей будь-якої особи, що має відношення до утворення або передачі прав, стосовно яких сплачуються роялті, є одержання переваг цієї статті шляхом цього утворення або передачі.]~~

Пункт 1 статті 7 Багатосторонньої Конвенції замінює пункт 7 статті 12 цієї Конвенції:

**СТАТТЯ 7 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ПОПЕРЕДЖЕННЯ
ЗЛОВЖИВАНЬ ПОЛОЖЕННЯМИ ДОГОВОРУ**
(Положення про тест основної мети)

Незважаючи на будь-які положення [Конвенції], пільга, передбачена [Конвенцією], не надається стосовно виду доходу, якщо існують підстави зробити висновок, з урахуванням усіх відповідних фактів та обставин, що одержання цієї пільги було однією з основних цілей будь-яких домовленостей або операцій, які прямо або опосередковано призвели до цієї пільги, якщо не було визначено, що надання цієї пільги за цих обставин буде відповідати цілі і задачі відповідних положень [Конвенції].

Стаття 13
ДОХОДИ ВІД ВІДЧУЖЕННЯ МАЙНА

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчуження нерухомого майна, як воно визначено у статті 6 і яке знаходиться у другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Доходи, одержувані резидентом Договірної Держави від відчуження акцій або паїв у компанії, активи якої складаються повністю або переважно з нерухомого майна, розташованого в другій Договірній Державі, як воно визначено в статті 6, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

3. Доходи від відчуження рухомого майна, що формує частину комерційного майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або рухомого майна, яке відноситься до постійної бази, регулярно доступної резиденту Договірної Держави в другій Договірній Державі для цілей надання незалежних особистих послуг, які включають такі доходи від відчуження такого постійного представництва (окремо чи в сукупності з цілим підприємством) або такої постійної бази, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

4. Доходи підприємства Договірної Держави від відчуження морських або повітряних суден, що експлуатуються в міжнародних перевезеннях, або рухомого майна, що відноситься до експлуатації таких морських або повітряних суден, оподатковуються тільки в цій Державі.

5. Доходи від відчуження будь-якого майна, іншого ніж те, про яке йдеться у пунктах 1, 2, 3 і 4, оподатковуються тільки в тій Договірній Державі, резидентом якої є особа, що відчужує майно. Ніщо в цьому пункті не буде перешкоджати жодній з Договірних Держав оподатковувати прибутки або доходи від продажу або передачі акцій, або інших цінних паперів.

Стаття 14 **НЕЗАЛЕЖНІ ОСОБИСТІ ПОСЛУГИ**

1. Дохід, що одержується резидентом однієї Договірної Держави щодо професійних послуг чи іншої діяльності незалежного характеру, оподатковується тільки в цій Державі, за винятком наступних випадків, коли такий дохід може також оподатковуватись в другій Договірній Державі:

а) якщо він володіє регулярно доступною постійною базою в другій Договірній Державі з метою проведення цієї діяльності; або

б) якщо термін або терміни його перебування в другій Договірній Державі протягом будь-якого дванадцятимісячного періоду, який починається або закінчується у відповідному фінансовому році, в сукупності складає 183 дні або більше; у цьому випадку тільки та частина доходу, що одержується від його діяльності в цій другій Державі, може оподатковуватись в цій другій Державі; або

с) якщо винагорода за його діяльність в другій Договірній Державі сплачується резидентом цієї Договірної Держави або витрати зі сплати винагороди несуть постійне представництво чи постійна база, розташовані в цій Договірній Державі; у цьому випадку тільки та частина винагороди, яка отримується у зв'язку з цим, може оподатковуватись в цій другій Державі.

2. Термін "професійні послуги" включає, зокрема, незалежну наукову, літературну, артистичну, художню, освітню або викладацьку діяльність, а також незалежну діяльність лікарів, адвокатів, інженерів, архітекторів, стоматологів і бухгалтерів.

Стаття 15 **ЗАЛЕЖНІ ОСОБИСТІ ПОСЛУГИ**

1. З урахуванням положень статей 16, 18 і 19 платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, одержувані резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються тільки в цій Державі, якщо тільки робота за наймом не здійснюється в другій

Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, винагорода, одержана у зв'язку з цим, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Незалежно від положень пункту 1, винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, здійснюваною в другій Договірній Державі, оподатковується тільки в першій згаданій Державі, якщо:

- а) одержувач перебуває в другій Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183 днів в будь-якому дванадцятимісячному періоді, що починається або закінчується у відповідному фінансовому році; і
- б) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом другої Держави; і
- в) витрати зі сплати винагород не несуть постійне представництво або постійна база в другій Державі.

3. Незалежно від попередніх положень цієї статті, винагорода, одержувана у зв'язку з роботою за наймом, що здійснюється на борту морського або повітряного судна, яке експлуатується в міжнародних перевезеннях резидентом Договірної Держави, оподатковується тільки в цій Державі.

Стаття 16 ДИРЕКТОРСЬКІ ГОНОРАРИ

Директорські гонорари та інші аналогічні виплати, які одержуються резидентом однієї Договірної Держави як членом ради директорів компанії, яка є резидентом другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

Стаття 17 АРТИСТИ І СПОРТСМЕНИ

1. Незалежно від положень статей 7, 14 і 15, дохід, що одержується резидентом Договірної Держави як працівником мистецтва, таким як артист театру, кіно, радіо чи телебачення, або музикантом, або як спортсменом від його особистої діяльності, що здійснюється у другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Якщо дохід від особистої діяльності, здійснюваної працівником мистецтва або спортсменом у цій своїй якості, нараховується не самому працівнику мистецтва чи спортсмену, а іншій особі, цей дохід може, незалежно від положень статей 7, 14 і 15, оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність працівника мистецтва чи спортсмена.

3. Дохід, отриманий резидентом Договірної Держави від його діяльності в другій Договірній Державі, як згадується в пунктах 1 і 2, звільняється від оподаткування в цій другій Державі, якщо візит в цю другу Державу повністю або переважно підтримується суспільними фондами першої згаданої Договірної Держави, її політико-адміністративним підрозділом або місцевим органом влади, або здійснюється за культурною угодою або домовленістю між Урядами Договірних Держав.

Стаття 18 ПЕНСІЇ

1. Відповідно до положень пункту 2 статті 19 пенсії та інші подібні винагороди, і ануїтети, які виникають в одній Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись в першій згаданій Державі.
2. Термін "ануїтет" означає встановлену суму, сплачувану фізичній особі періодично в установленний час, протягом її життя або визначеного чи встановленого проміжку часу за зобов'язаннями зробити зворотні платежі для адекватної та повної компенсації у грошах або вартості грошей.
3. Незважаючи на положення пункту 1, пенсії та інші подібні винагороди, а також будь-які ануїтети, що сплачуються за державною схемою, які є частиною системи соціального забезпечення Договірної Держави, її політико-адміністративного підрозділу або місцевого органу влади, підлягають оподаткуванню тільки в цій Державі.

Стаття 19 ДЕРЖАВНА СЛУЖБА

1.
 - а) Заробітна плата, платня та інша подібна винагорода інша, ніж пенсія, що сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевими органами влади будь-якій фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави або її політико-адміністративного підрозділу, або місцевого органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.
 - б) Однак така заробітна плата, платня та інша подібна винагорода оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо послуги надаються в цій Державі, і фізична особа є резидентом цієї Держави, яка:
 - (і) є національною особою цієї Держави; або
 - (ii) не стала резидентом цієї Держави тільки з метою здійснення служби.
2.
 - а) Будь-яка пенсія, яка сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади, або із створених ними фондів фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави або її політико-адміністративного підрозділу, або місцевого органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.
 - б) Однак така пенсія оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо фізична особа є резидентом і національною особою цієї Держави.
3. Положення статей 15, 16, 17 і 18 застосовуються до заробітної плати, платні та інших подібних винагород та пенсій стосовно служби, що здійснюється у зв'язку з проведенням підприємницької діяльності Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади.

Стаття 20 СТУДЕНТИ

1. Платежі, одержувані з метою оплати проживання, навчання або професійної підготовки студентом або стажистом, який безпосередньо до приїзду в одну Договірну Державу є або був резидентом другої Договірної Держави і перебуває у першій згаданій Державі виключно з метою навчання або професійної підготовки, не оподатковуються в першій згаданій Державі, якщо джерела цих платежів знаходяться за межами цієї Держави.

2. Дохід, який одержується студентом або стажистом у зв'язку з діяльністю, що виконується в Договірній Державі, в якій він перебуває виключно з метою навчання чи професійної підготовки, не буде оподатковуватись у цій Державі, за винятком випадків, коли дохід перевищує суму, необхідну для оплати його проживання, навчання або професійної підготовки. В такому випадку застосовуються інші статті цієї Конвенції.

Стаття 21

ПРОФЕСОРИ, ВЧИТЕЛІ ТА ДОСЛІДНИКИ

1. Будь-яка фізична особа, яка є або була безпосередньо перед візитом в Договірну Державу резидентом другої Договірної Держави, і яка на запрошення будь-якого університету, коледжу, школи або іншого подібного навчального закладу, який визнаний компетентним органом в першій згаданій Договірній Державі, відвідує цю першу згадану Договірну Державу протягом періоду, що не перевищує два роки, виключно з метою викладання або проведення досліджень, або і того і другого в такому навчальному закладі, звільняється від оподаткування в першій згаданій Договірній Державі щодо будь-яких винагород, отриманих за таке викладання або проведення досліджень.

2. Положення пункту 1 не застосовуються до доходу, отриманого у зв'язку з дослідницькими роботами, якщо такі роботи проводяться фізичною особою головним чином для особистої користі певної особи або осіб.

Стаття 22

ІНШІ ДОХОДИ

1. Види доходів резидента Договірної Держави, незалежно від джерела їх виникнення, про які не йдеться мова у попередніх статтях цієї Конвенції, оподатковуються тільки в цій Державі.

2. Положення пункту 1 не застосовуються до доходів інших, ніж доходи від нерухомого майна, визначеного в пункті 2 статті 6, якщо одержувач таких доходів є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги через розташовану там постійну базу, і право або майно, у зв'язку з яким одержано дохід, дійсно пов'язані з таким постійним представництвом або постійною базою. В такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14.

3. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2, види доходів резидента Договірної Держави, про які не йдеться мова у попередніх статтях цієї Конвенції, що виникають в другій Договірній Державі, можуть також бути оподатковані в цій другій Державі.

Стаття 23

УСУНЕННЯ ПОДВІЙНОГО ОПОДАТКУВАННЯ

1. Якщо дохід або прибуток підлягає оподаткуванню в обох Договірних Державах, усунення подвійного оподаткування відбудеться згідно з наступними пунктами цієї статті.

2. На податок, що сплачується в Договірній Державі стосовно доходів або прибутків, отриманих в цій Державі, буде робитись знижка у вигляді кредиту проти будь-якого податку, сплаченого в другій Договірній Державі щодо цих доходів або прибутків. Кредит, однак, не повинен перевищувати тієї частини податку, сплаченого в другій Договірній Державі, підрахованого до надання кредиту, що стосується таких видів доходів або прибутків.

3. Якщо відповідно до будь-якого положення цієї Конвенції одержуваний дохід резидента Договірної Держави звільнено від податку в цій Державі, така Держава може, незважаючи на це, при підрахунку суми податку на частину доходу цього резидента, що залишилась, взяти до уваги звільнений дохід.

4. З метою надання знижки у вигляді кредиту в одній Договірній Державі податок, сплачений в другій Договірній Державі, вважатиметься таким, що включає податок, який мав би бути сплачений в цій другій Державі, але який був зменшений або тимчасово відмінений згідно зі спеціальними законами, призначеними для стимулювання економічного розвитку в цій другій Державі, за умови, що такий дохід виникає на території цієї другої Держави. Положення цього пункту застосовуються лише протягом 10 років, починаючи з 1 січня року, наступного за роком, в якому ця Конвенція набуває чинності. Цей період може бути продовжено компетентними органами за взаємною згодою.

Стаття 24 **НЕДИСКРИМІНАЦІЯ**

1. Національні особи однієї Договірної Держави не підлягатимуть у другій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим ніж оподаткування і пов'язане з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватись національні особи цієї другої Держави за тих же обставин, зокрема у відношенні резиденції.

2. Особи без громадянства, які є резидентами Договірної Держави, не підлягатимуть в жодній з Договірних Держав будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, іншому або більш обтяжливому, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися національні особи цієї Держави за таких же умов, зокрема у відношенні резиденції.

3. Оподаткування постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, не буде менш сприятливим у цій другій Державі, ніж оподаткування підприємств цієї другої Держави, які здійснюють подібну діяльність.

4. За винятком випадків, коли застосовуються положення пункту 1 статті 9, пункту 8 статті 11, або пункту 6 статті 12, проценти, роялті та інші виплати, що сплачуються підприємством Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави, з метою визначення оподатковуваного прибутку такого підприємства підлягають вирахуванню на тих же умовах, так, якби вони сплачувались резиденту першої згаданої Держави. Таким же чином будь-які борги підприємства однієї Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави повинні, з метою визначення оподатковуваного капіталу цього підприємства, підлягати вирахуванням за таких же умов, що й борги резидента першої згаданої Держави

5. Підприємства Договірної Держави, капітал яких повністю або частково належить або контролюється прямо чи опосередковано одним або кількома резидентами другої Договірної Держави, не підлягатимуть в першій згаданій Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися інші подібні підприємства першої згаданої Держави.

6. Положення цієї статті не розглядатимуться як такі, що зобов'язуватимуть Договірну Державу надавати резидентам другої Договірної Держави будь-які персональні звільнення, пільги і вирахування в оподаткуванні на підставі громадянського статусу або сімейних зобов'язань, які вона надає своїм резидентам.

7. Положення цієї статті застосовуються лише до тих податків, на які поширюється ця Конвенція.

Стаття 25
ПРОЦЕДУРА ВЗАЄМНОГО УЗГОДЖЕННЯ

1. Якщо особа вважає, що внаслідок дій однієї або обох Договірних Держав вона піддається або піддаватиметься оподаткуванню, яке не відповідає положенням цієї Конвенції, ця особа може незалежно від засобів правового захисту, передбачених національними законодавствами цих Держав, подати свій випадок на розгляд до компетентного органу Договірної Держави, резидентом якої вона є. Цей випадок повинен бути представлений протягом трьох років з першого повідомлення про дії, що призвели до оподаткування, яке не відповідає положенням цієї Конвенції.
2. Компетентний орган прагнучиме, якщо він буде вважати заперечення обґрунтованим і якщо він сам не в змозі дійти до задовільного рішення, вирішити випадок за взаємною згодою з компетентним органом другої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, яке не відповідає Конвенції.

Друге речення пункту 2 статті 16 Багатосторонньої Конвенції застосовується до цієї Конвенції:

**СТАТТЯ 16 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ПРОЦЕДУРА ВЗАЄМНОГО
УЗГОДЖЕННЯ**

Будь-яка досягнута домовленість виконується незалежно від будь-яких строків, передбачених національним законодавством [Договірних Держав].

3. Компетентні органи Договірних Держав прагнутимуть вирішити за взаємною згодою будь-які утруднення або сумніви, що виникають при тлумаченні або застосуванні Конвенції. Вони можуть також консультувати один одного з приводу уникнення подвійного оподаткування у випадках, не передбачених цією Конвенцією.
4. Компетентні органи Договірних Держав можуть безпосередньо контактувати один з одним з метою досягнення згоди в розумінні попередніх пунктів.

Стаття 26
ОБМІН ІНФОРМАЦІЄЮ

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються інформацією, необхідною для виконання положень цієї Конвенції або національних законодавств Договірних Держав, що стосуються податків, на які поширюється Конвенція, тією мірою, в якій оподаткування не суперечить цій Конвенції. Будь-яка інформація, одержана Договірною Державою, розглядатиметься як конфіденційна в такому ж самому порядку як інформація, отримана за національним законодавством цієї Держави, і розкриватиметься тільки особам або органам влади (включаючи суди і органи управління), зайнятим оцінкою або збором, примусовим стягненням або судовим переслідуванням, або розглядом апеляцій стосовно податків, на які поширюється ця Конвенція. Такі особи або органи використовуватимуть інформацію тільки з цією метою. Вони можуть розкривати інформацію на публічних судових засіданнях або в юридичних рішеннях.
2. В жодному випадку положення пункту 1 не будуть тлумачитись як такі, що покладають на Договірну Державу зобов'язання:
 - а) здійснювати адміністративні заходи, такі, що відрізняються від законів та адміністративної практики однієї або другої Договірної Держави;
 - б) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в ході звичайної адміністративної практики однієї або другої Договірної Держави;

- с) надавати інформацію, яка розкриватиме будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої суперечило б інтересам державної політики (*ordre public*).

Стаття 27

ЧЛЕНИ ДИПЛОМАТИЧНИХ МІСІЙ І КОНСУЛЬСЬКИХ УСТАНОВ

Ніщо в цій Конвенції не зачіпатиме податкових привілеїв членів дипломатичних місій або консульських установ за загальними нормами міжнародного права, або на підставі спеціальних угод.

Пункт 1 статті 7 Багатосторонньої Конвенції застосовується та замінює положення цієї Конвенції:

СТАТТЯ 7 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ПОПЕРЕДЖЕННЯ ЗЛОВЖИВАНЬ ПОЛОЖЕННЯМИ ДОГОВОРУ (Положення про тест основної мети)

Незважаючи на будь-які положення [Конвенції], пільга, передбачена [Конвенцією], не надається стосовно виду доходу, якщо існують підстави зробити висновок, з урахуванням усіх відповідних фактів та обставин, що одержання цієї пільги було однією з основних цілей будь-яких домовленостей або операцій, які прямо або опосередковано призвели до цієї пільги, якщо не було визначено, що надання цієї пільги за цих обставин буде відповідати цілі і задачі відповідних положень [Конвенції].

Стаття 28

НАБУТТЯ ЧИННОСТІ

1. Кожна із Договірних Держав повідомляє одна одну про завершення необхідних відповідно до її законодавства процедур набуття чинності цією Конвенцією. Ця Конвенція набуває чинності в день останнього такого повідомлення.
2. Положення Конвенції застосовуватимуться:
 - а) стосовно податків, що утримуються у джерела, щодо сум доходу, отриманих на або після 1 січня календарного року, наступного за роком набуття Конвенцією чинності;
 - б) стосовно інших податків на доходи, що стягуються протягом будь-якого податкового року або звітного періоду, що починається на або після 1 січня календарного року, наступного за роком набуття Конвенцією чинності.

Стаття 29

ПРИПИНЕННЯ ДІЇ

1. Ця Конвенція залишається чинною до припинення її дії однією з Договірних Держав. Кожна Договірна Держава може припинити дію Конвенції шляхом передачі через дипломатичні канали письмового повідомлення про припинення дії принаймні за шість місяців до закінчення будь-якого календарного року, що починається після закінчення п'яти років після набуття чинності Конвенцією.
2. У такому випадку чинність Конвенції буде припинено:

- а) стосовно податків, що утримуються у джерела, щодо сум доходу, отриманих на або після 1 січня календарного року, наступного за роком, в якому подано повідомлення;
- б) стосовно інших податків на доходи, що стягуються протягом будь-якого податкового року або звітного періоду, що починається на або після 1 січня календарного року, наступного за роком, в якому подано повідомлення.

На засвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на те уповноважені, підписали цю Конвенцію.

Вчинено у двох примірниках в м. Бангкок 10 березня дві тисячі четвертого року нашої ери українською, тайською та англійською мовами, причому всі тексти автентичні. У разі виникнення розбіжностей у тлумаченні перевагу має текст, викладений англійською мовою.

За Уряд України
(підпис)

За Уряд Королівства Таїланд
(підпис)

ПРОТОКОЛ

При підписанні Конвенції між Урядом України і Урядом Королівства Таїланд про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи (далі - "Конвенція") ті, що нижче підписалися, домовилися щодо наступних положень, які є невід'ємною частиною цієї Конвенції.

1. Стосовно пункту 2 статті 8

Якщо після ратифікації цієї Конвенції у будь-якій конвенції про уникнення подвійного оподаткування, яку буде укладено між Таїландом і будь-якою іншою державою, сторони погоджуються, що найменша з податкових ставок, застосована Таїландом на дохід, отриманий будь-яким підприємством будь-якої іншої держави від експлуатації морських суден у міжнародних перевезеннях, також застосовуватиметься до цієї Конвенції.

2. Стосовно пункту 1 статті 26

Компетентні органи Договірних Держав можуть, якщо вони вважають це необхідним, також обмінюватися інформацією стосовно осіб, які не є резидентами однієї з Договірних Держав.

На засвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на те уповноважені, підписали цей Протокол.

Вчинено у двох примірниках в м. Бангкок 10 березня дві тисячі четвертого року нашої ери українською, тайською та англійською мовами, причому всі тексти автентичні. У разі виникнення розбіжностей у тлумаченні перевагу має текст, викладений англійською мовою.

За Уряд України
(підпис)

За Уряд Королівства Таїланд
(підпис)